

com en una edat que ha deixat enrera l'adolescència. Mai no ha volgut deturar-se a les beceroles del món musical, ni en la primera etapa, sinó que ha lluitat amb afany, interès i energia per arribar a consolidar la seva vocació per la música, d'una manera ferma i eficaç, després que se li despertés essent alumne de l'Escala Pública d'Albons on s'ensenyava aquesta àrea.

Estudià solfeig i piano per derivar en l'aprenentatge d'altres instruments musicals. El seu tarannà és el propi d'un treballador incansable, que posa interès en la feina, sense defallir quan es proposa una fita encoratjadora i positiva. Es pot constatar que, a part de les lliçons de solfeig i de la iniciació en l'aprenentatge d'alguns instruments, ha anat millorant els seus coneixements musicals amb total perseverança. Potencialment, la seva condició semiautodidacte li ha reservat i atorgat un veritable mèrit.

Mogut per un afany inquiet agitat per anhels, posseïdor d'un innat esperit de superació i per damunt de tot, tenaç i constant en els seus propòsits i resolucions, el senyor J. Hostench ha compost un significatiu nombre de sardanes i altres peces musicals que s'integren al seu repertori. Recentment s'hi pot afegir la sardana que amb el títol PLÀCIDA VELLESA ha dedicat al col·lectiu format per tota la gent gran de l'Escala. Aquesta sardana, com altres del seu registre, va acompanyada d'un relat poètic que guarda una relació amb el títol. És una faceta més de l'autor que confirma el seu interès per la poesia. Aquest procedir és l'art de fer composicions amb música i lletra. La poesia al·ludida s'ha publicat en el butlletí (núm. 11) El Casal, Jardí del Pedró, corresponent al segon trimestre d'enguany.

La disponibilitat i voluntarietat que tant el caracteritzen l'han portat, l'han impulsat, l'han induït,... a completar una sardana inacabada, començada l'any 1953 pel malaguanyat músic-compositor, l'escalenc Jaume Vilà i Comas. Sortosament l'Agrupació Sardanista «Avi Xaxu», dipositària de l'obra, s'interessà per la seva finalització i sol·licità l'ajut voluntari del mestre Hostench, el qual acceptà d'enllestir la partitura. Al febrer passat se li lliurà la part començada i el dia 5 d'aquest mes d'abril, acabada la sardana i prèvia una reunió, se li adjudicà el títol DESIG ESCALENC.

Com a músic professional debutà el 19 de febrer de 1983 en formar part de la cobla La Principal de Banyoles, a l'edat de quaranta-dos anys. Els seus coneixements d'instrumentació i solfeig li facilitaren l'oportunitat de tocar el trombó. Però, en mancar un flabiolaire, estudià a fons el flabiol, instrument que no deixà fins el passat Carnaval quan es jubilà. S'acomiadà de la cobla tocant-hi per última vegada en una audició de sardanes el 26 de febrer d'enguany.

Espero que el reconeixement a la seva trajectòria musical no sigui exclusivament propi del dia de l'Aplec, sinó que perduri i es recordin els trets característics que l'han convertit en un personatge compromès amb la seva obra.

Senyor Joaquim Hostench i Duñabeitia, moltes felicitats!

Pilar Pellicer, de Gispert